

Szent Család ünnepe

(2020. december 28. 10.00, vasárnap, váci székesegyház)

Kedves Magyar Családok!
Krisztusban Kedves Testvéreim!

Minden emberben tetten érhető **két**, mélyen gyökerező **ősi vágy: találkozni Istennel**, és igazi **közösségben** élni. Ezeknek a vágyainknak az egyik legjobb kifejezője a karácsony ünnepe.

Isten maga ültette a szívünkbe az Iránta való vágyakozásunkat, de a valódi közösségre találás vágyát is, mert Ő maga is közösség: az Atya, a Fiú és a Szentlélek, a Szentháromság szeretetközössége minden igazi közösség ősmintája.

Az Egyház hitét és az ebből fakadó életet megfogalmazó alapvető mű *A Katolikus Egyház Katekizmusa* így ír erről: „*A keresztény család a személyek közössége, az Atya és a Fiú Szentlelkében élő közösségnek nyoma és képmása. Életet fakasztó és nevelő tevékenysége az Atya teremtő művének tükröződése.*” (KEK 2205)

Karácsony napján Jézus Krisztus születésekor megünnepeljük az **életet**, és ma, a karácsony ünnepkörének nyolcadában, **Szent Család vasárnapján**, a **családra** figyelünk. Isten úgy lett emberré, hogy családba született, mert lényegesnek tartotta kifejezni azt az alapvető igazságot, amit *Szent II. János Pál pápa a Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdításában így fogalmaz meg: „*a család az élet és a szeretet bensőséges közössége, ezért feladata..., hogy őrizze, kinyilvánítsa és közölje a szeretetet.*” (FC 17) Már az ószövetség is nagyra értékeli a házasságot és a termékeny családot. A gyermek Isten áldása; a sok gyermek pedig Isten bőséges áldása.

Sokszor elhangzik a kijelentés, néha talán kicsit megszokásból is, hogy a **Szent Család példa számunkra**. De érdemes végig gondolnunk, hogy **miben is példa** nekünk a Szent Család. Ha merünk őszinték lenni, akkor meg kell állapítanunk, hogy ez a Család egészen más, mint az ószövetség ideálja. Mária és József szüzi házasságban élnek, egyetlen gyermekük van, nincs több, és az az egyszem gyermek sem a szokásos módon fogant. Látszólag olyan család az övék, amelyen nincs Isten

bőséges áldása. Ráadásul, a gyermekük előbb érkezett, mint illendő lett volna. Hát akkor mégis miben példa a Szent Család nekünk, keresztényeknek, akik természetes házasságban élünk és több gyermeket is vállalunk?

Éppen abban mutat nekünk példát ez a Család, hogy bár rendkívüli, mégis **nagyon emberi**. Mária és József **vállalják a titok** hordozását: Gyermekük különleges, de erről nem beszélhetnek. Vállalják az „egyke” utód fölnevelését, és ezzel **közösségre lépnek** mindazokkal a családokkal, akiknek **csak egy gyermekük** lehet, pedig többre vágnának. Amikor József megtudja, hogy az ő gyermeke más, mint a többi, Isten iránti hűségéből és Mária iránti szeretetből lemond nagycsaládos álmairól, ami az Ószövetség ideálja. A gyermek és édesanyja hűséges őrzőjévé szegődik, és nem akar mindenáron sikeresnek látszani a világ szemében. *Szent II. János Pál pápa* ezt írja Szent Józsefről *A Megváltó őrzője* kezdetű apostoli buzdításában: „Magához vette őt anyaságának egész titkával, magához vette a fiúval együtt, akinek a Szentlélek ereje által kellett világra jönnie: így a Máriához hasonló készséges beleegyezéséről tett bizonyosságot mindazzal kapcsolatban, amit Isten rábízott a küldötte által.” (RC 3) Mária és József példája azt üzeni nekünk, hogy **velünk vannak legrejtettebb titkainkban, családjaink miatti belső vívódásainkban**. Ők és velük az Egyház közösséget vállal azokkal, akiknek **nem lehet saját, vagy egyáltalán nem lehet gyermekük** és közösséget vállalnak a **gyermeküket egyedül nevelő szülőkkel** is.

Ez a rendkívüli család **nagyon is hétköznapi**. A gyermek Jézus egy iparoscsaládban nevelkedett fel, egy falusi közösségben, a szülei iránti engedelmes szeretetben. Ebben a családban – ahogy Barsi Balázs atya mondta egy beszédében -, a Szűzanya háztartásbeli volt, az ember Jézus pedig egy ács fiaként nőtt fel. De Mária és József oltalma alatt átélte azt a szeretetközösséget, ami a család hivatása. *Szent VI. Pál pápa Názáretben, az Angyali Üdvözlés Bazilikában* elmondott homíliájában így tanít: „A názáreti ház iskola, amelyben az ember kezdi megérteni Krisztus életét. Az evangélium iskolája. Itt tanuljuk meg milyen fontos a családi élet. Názáret fölhívja a figyelmet a családra, szeretetközösségére, méltóságára, sugárzó szépségére, szentségére és sérthetetlenségére. (...) Végezetül itt megtanuljuk a munka fegyelmeét.”

(1964. január 5.)

A Szent Család **vallásos család**. A mai evangélium a gyermek Jézus templomi bemutatásáról szól. Az ószövetségi törvény előírása szerint minden újszülött gyermeket be kellett mutatni a templomban, és a Mindenhatónak kellett ajándékozni. Minden elsőszülött az Isten tulajdona. Ezt hálából tették a zsidók azért, mert megmenekültek Egyiptomból, és az utolsó csapás (az elsőszülöttek halála) nem sújtotta az ő gyermekeiket. Ez az ajándékozás, persze szimbolikus volt: minden gyermeket meg lehetett váltani valami áldozati állattal.

Ezt tette József és Mária is. Tudták ugyan, hogy az övék nem átlagos gyermek, de **nem akartak különbözni a többi szülőtől**. Így ők is beálltak a sorba. A Szent Család **közösséget vállal** hűséges, elkötelezett, **hívó családjainkkal**. Az Egyház pedig köszönetet mond azoknak a szülőknek és nagyszülőknek, akik őszinte hitben nevelik föl gyermekeiket, unokáikat.

Az evangélium sajátos szépsége a két szent öreg: a mennyek országáért vállalt tisztaságban élő **Simeon**, és az özvegy **Anna**. A Szent Család tágabb életének lényeges részei ők. A mai ünnepnek ugyanis hangsúlyos üzenete az is, hogy a családhoz a más életállapotban lévők is tartoznak: egyedülállók, **idősek, özvegyek**. Fontos őket szeretnünk, megbecsülnünk. Továbbá nagy ajándék a családnak, ha **papot** vagy **szertetest/szerzetesnőt** ad az egyháznak, de ugyanilyen fontos, hogy Isten szolgálói ápolják a kapcsolatot saját, származási családjukkal, és evangéliumi testvéri kapcsolatra törekedjenek a rájuk bízott családokkal.

December 8-án, Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatásának ünnepén Ferenc pápa meghirdette a **Szent József Évet**. A Szentatya kiadott egy apostoli levelet, amelyben megállapítja, hogy sajnos sok gyerek ma az apa jelenléte nélkül nő fel, mintha félárva lenne. Márpedig **a világnak apákra van szüksége** – mondja. A pápa jó érzéssel rávilágít, milyen létfontosságú ez a kérdés számunkra. Az előttünk álló évben tekintsünk példaként Szent Józsefre, a hűséges, gondoskodó, biztonságot adó, „háttér emberre”, Jézus nevelőapjára.

Kedves Családok!

Amikor december 8-án, első üzenetemben bemutatkoztam, azt mondtam, hogy úgy

akarom szeretni a családokat, mint Krisztus. Most azt teszem hozzá, hogy úgy szeretnék közösséget vállalni a családokkal, ahogy a Szent Család példája mutatja. A **Szent Család nem kirekeszt, hanem befogad**, példát mutat arra, hogy kerülhetünk **bármilyen életállapotba, mindig van lehetőségünk Isten szeretetében Neki tetsző életet élni**. Az új évben, Szent József Évében, az ő pártfogását kérve, a Szent Családdal induljunk közös utunkon.

Ámen.